

ČASOPIS DEVÍTKA 9

Časopis vydávají žáci publicistického kroužku

Obsah

Úspěchy malých šachistů	2
Zlatá zastávka ve škole	2
Ekologické centrum Lipky – Jezírko	2
Český jazyk a olympiáda	3
Jak se žije v pravěku	3
Ptačínský slavík	4
1. pololetí na naší škole	4
Zápis do 1. třídy na ZŠ Komenského	5
Exkurze do SOŠ v Blansku	5
Osel	6

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

3
ročník 16

leden – únor 2013

Úspěchy malých šachistů

Ve čtvrtek 13. prosince 2012 proběhl v Jedovnicích okresní přebor škol v šachu. V kategorii 1. – 5. tříd se šachisté z naší školy – Filip Nezval, Olga Dvořáková, Filip Volgemut, Jan Kratochvíl a Martin Hloušek umístili na krásném 1. místě a postupují do okresního kola, které se bude konat 22. ledna 2013 v Břeclavi.

Žáci v druhé kategorii 6. – 9. třídy obhájovali loňské prvenství. Martin Schneider, Lukáš Vysloužil, Filip Klimeš a Petra Masáková opět předvedli, že šachy hrát umí a bezpečně svoje vítězství v okresním kole zopakovali. I druhá kategorie se zúčastní okresního kola v Břeclavi. Oběma „týmům“ budeme držet pěsti, aby svůj úspěch mohli zopakovat.

Filip Nezval se 15. prosince zúčastnil vánočního turnaje v Břeclavi, kde v kategorii H7 obsadil krásné 1. místo.

Gratulujeme!

Zlatá zastávka ve škole

V pátek 14. prosince čekalo na všechny žáky naší školy malé překvapení.

Postupně se všichni žáci, od těch nejmenších až po ty nejstarší, vystřídali ve školní jídelně. Seznámili se zde se zaměstnanci klubu Zlatá zastávka, kteří si pro ně nachystali malou dílničku, ve které si mohli vyrobit připínáček, magnetku nebo přívěšek na klíče v podobě malého zrcátka.

Všem se dílo krásně dařilo a za malou chvilku měl každý v ruce vlastnoručně vyrobený dáreček. Všichni odcházeli velmi spokojeni, protože se jim vyrobené dárečky moc líbily.

Mgr. Helena Ličková

Ekologické centrum Lipky – Jezírko

Dne 14. prosince 2012 se naše třída 4. A společně se 3. A vypravila na Jezírko. Program se jmenoval Fotosyntéza. První, co jsme dělali bylo, že jsme si vylisovali lístečky, na kterých bylo napsáno, co jsme za člena rodiny a do které rodiny patříme. Celkem bylo pět rodin. Já jsem byla syn Masojed. Pak jsme v rodinách hráli na špiony. Hrálo se to tak, že vždy jeden z rodiny vyběhl, u paní učitelky si přečetl slovo, pak běžel zpátky a slovo rodině buď předvedl nebo nakreslil. Když uhodli ti první – vyhráli. Potom jsme hráli na strom. Každá rodina dostala jednu otázku. Jeden člen byl kmen, který zapisoval a ostatní byli kořínky, které chodily a ptaly se ostatních na svoji otázku. Potom na modelu stromu na zemi jsme si vyzkoušeli fotosyntézu. Jak probíhá ve skutečnosti ve dne i v noci.

Šli jsme také ven, kde jsme si zahráli na vlka a srnky a trávu. Po zemi byly žluté lístečky jako paprsky. Ty sbírala tráva, kterou chytaly srnky. Když už tráva neměla ani jeden lístek, šla na pohřebiště. Tak to šlo i u vlka a srnek. Na závěr jsme šli ještě do mraveniště.

Celý výlet se mi moc líbil a chtěla bych tam jet ještě někdy znovu.

Iva Kolářová, 4. A

Co má společného český jazyk s olympiádou?

V době, kdy se všichni chystali na Vánoce, sháněli dárky a pekli cukroví, se jedno středeční odpoledne sešli „nadšená“ z 9. ročníku k olympijskému klání, v disciplíně pro sportovní zápolení poněkud netradiční, v českém jazyce. Aby to neměli tak jednoduché, museli se „poprat“ s dvěma částmi – s méně populární mluvnici a s oblíbenější slohovou prací. Nakonec však lépe dopadla mluvnická část. Na pomyslné stupně vítězů se postavili Martin Schneider, Honza Filip

a Veronika Sedláčková, všichni z 9. A. S vítězným skóre 18 bodů postoupil do okresního kola, konaného dne 7. 2. na Gymnáziu v Blansku, Martin.

Konkurence v podobě jednadvaceti soupeřů ze základních škol i gymnázií okresu Blansko byla velká, ale Martin bojoval do posledního „slova“. Mluvnická část se mu podařila méně, ale do vypravování na téma „V danou chvíli mi to přišlo jako docela dobrý nápad,“ vložil svoje vlastní po-

city a příběh poutavě zpracoval. Nakonec to stačilo na krásné 15. místo.

Na závěr bych Martinovi ráda jménem celé školy poděkovala za reprezentaci ZŠ Adamov na okresní soutěži a věřím, že zkušenosti získané v pro něj méně oblíbené disciplíně (jeho doménou jsou počítače a šachy) v budoucnu využije.

Monika Nejezchlebová

Jak se žije v pravěku

(práce žáků 6. A v hodině češtiny a dějepisu)

Malar

Jmenuji se Malar. Mám ženu Alogaru a dva syny. Starší se jmenuje Megar a mladší syn je Hogar. Každý den pracuju na poli. Pokaždé беру s sebou svého staršího syna, aby se všechno naučil a práci pak po mně převzal.

Dnes právě na poli oráme. Máme k tomu důmyslné dřevěné oradlo. Zatím jsem s ním pracoval jenom já, syn se na mě díval. Nechal jsem ho, aby si to vyzkoušel, ale zatím s oradlem ani nepohnul. Tak začal vyrábět dřevěnou ohradu pro krávy. Když pracujeme na poli, moje žena Alogara připravuje oběd. S tím jí pomáhá můj mladší syn Hogar.

Oběd je hotový a moje žena pošle mého mladšího syna na pole, aby nám vyřídil, že se máme jít najíst. Přijdeme domů a oběd je už nachystaný. Dnes máme divočáka. Po obědě jsme se vydali vykonat náboženské obřady. Vešli jsme do nedalekého hradiště, kde už plápolal oheň. Ten měl celý obřad zahájit. Náš kmen uctívá boha ohně. Obřad končí až večer a všichni se uchylují zpátky do svých příbytků – polozemnic.

Už jsme se chystali ke spánku a najednou jsme uslyšeli zvuk výstražných bubnů. To znamenalo, že se blíží nebezpečí. Popadl jsem starou meděnou sekyru a chystal jsem se chránit svoji rodinu. Za chvíli byl ale všemu konec, cizí kmen už neměl chuť s námi bojovat. „Tentokrát jsme měli štěstí,“ prohlásila moje žena Alogara.

Zdeněk Šmerek, 6. A

Kámen

Jmenuju se Kámen a dneska jsem pomáhal kamarádovi Pomanovi sklízet srpem obilí. Pak jsme šli spolu do lesa sbírat med divokých včel, lískové oříšky, ptačí vejce a divoký česnek.

Pomáhal jsem taky svému rodu stavět dům ze dřeva a slámy. Pro zpevnění jsem do slámy přidával mokrou hlínu. Potom jsme šli se všemi muži na lov jelenů a taky jsme chytali ryby. Jsem rád, že žiju na tomto místě a je mi tu dobře.

Filip Prokop, 6. A

Patisaci

Jmenuju se Patisaci a bydlím se svou rodinou v naší polozemnici, která se nachází uprostřed oppida.

Moc ráda pomáhám mamince při tkaní. S tátou pak chodíme na pole, ale brzy mě bolí záda, je to těžká práce. Poprvé v životě jsem si totiž vyzkoušela orání s železnou radlicí. Tatínek taky chodí lovit zvěř a já s maminkou vyrábím keramiku z hlíny. Ráda si hraju s bratrem a taky s naším psem.

Když přijde tatínek z lovu, opékáme s maminkou na ohni to, co ulovil. Dneska to byl kanec, a byl moc chutný. Potom jsme s maminkou a s bratrem mleli mouku na rotačním mlýnku, ale šlo to hrozně špatně. S tatínkem někdy odpoledne odlíváme šperky z bronzu.

Nastal večer, všichni jsme se sešli na večeři a pak už jsme šli spát.

Marie Vojtová, 6. A

Ptačinský slavík

V den pololetního vysvědčení se na naší škole na Ronovské uskutečnil I. ročník pěvecké soutěže Ptačinský slavík.

Žáci z 1. – 4. ročníku si připravili písničky, které si sami zvolili. A tak jsme mohli slyšet průřez hudbou od Svěráka a Uhlíře, populární hudbu, trampské písně i „lidovky“. Je třeba říct, že všichni zpěváci a zpěvačky zpívali skutečně s velkým nadšením a třeba ocenit i jejich odvahu, protože postavit se před tělocvičnu plnou spolužáků, není nic jednoduchého.

Celá soutěž byla rozdělena na kategorii jednotlivců a skupin. Rozhodování o vítězích v kategorii jednotlivců bylo

skutečně velmi obtížné. Nakonec porota udělila dvě 1. místa, na kterých se umístily Klárka Madziová ze 2. A a Žaneta Flachsová ze 4. A, na 2. místě byl Ondra Plaček ze 3. A a na 3. místě Anetka Papižová z 1. A.

Se zájmem jsme poslouchali i kategorii skupin, ve které se každá třída prezentovala jednou písní. Zde si srdce poroty získala 3. A s vlastní verzí písničky na známou melodii My jsme žáci...

Celá soutěž se moc hezky vydařila a na II. ročník v roce 2014 se určitě máme nač těšit. Ptačinských slavíků totiž máme dostatek.

31. ledna 2013, Mgr. Soňa Karásková

1. pololetí na naší škole

Dobrý den, vážení čtenáři, dnes jsme si pro vás připravili statistiky úspěchů žáků školy v 1. pololetí. Doufáme, že se budou statistiky líbit a že vás něčím zaujmou. Určitě se v nich „najdete“.

Průměr prospěchu školy.....	1,52 (děkujeme, prvňáčci!)
Prospělo žáků.....	95
Prospělo s vyznamenáním.....	132 (z toho 16 na 2. stupni!)
Neprospělo.....	5
Důtka ředitele.....	6
Důtka třídního učitele.....	5
2. stupeň z chování.....	2
Absence školy.....	9195 hodin* (28 neomluvených)

*) Mimochodem, za tento čas by se dalo dojet na Měsíc a zpátky autem rychlostí 85 km/h (asi)!

Jak je vidět, asi nejsme škola samých vzorných premiantů, ale myslíme si, že v rámci globálu si vedeme dobře.

Ve zkratce: děláme, co můžeme, a doufáme v to nejlepší. Pokud jste žáky naší školy a nelíbí se vám celkové hodnocení prospěchu a chování, zamyslete se sami nad sebou. Právě vy s tím můžete něco v druhém pololetí udělat.

Zajímavosti z jídelny aneb Kolik ten oběd vlastně stojí?

Utraceno za maso.....	70 000 Kč
Utraceno celkem za jídlo.....	365 000 Kč
Celkem strávnicků.....	142 žáků + 76 cizích strávnicků

Vlastibor Vošahlík, Michal Kučera, 9. A

Zápis do 1. třídy na ZŠ Komenského

Je čtvrtek 17. 1. 2013 odpoledne a já jdu na zápis do 1. třídy. Co mě v té škole asi čeká? Budu všechno umět? Nebude se na mě někdo zlobit, že mi něco nejde? Těším se a

zároveň se trošičku bojím. Ale už jsem tu. Dostávám kartičku se jménem a stoupám po schodech do 1. patra.

Ve třídě na konci chodby mě vítá moc

milá paní učitelka s pohádkovými zvířátky. Je tu stoleček s pastelkami, výkresy a také na šňůrách barevné svíčky z papíru... moc krásné a také klubíčka vlny, poznávám na nich barvy. Dokresluji druhou polovinu nakresleného obrázku a také kreslím postavu. Dávám si záležet, pěkně pomalu, pečlivě, hlavu, krk, tělo, ruce a nohy. A taky počítám, abych správně nakreslila prstíky na rukou. Paní učitelce se výkres moc líbí. Za svůj výkon dostávám krásné razítko do kartičky a jdu dál.

V druhých dveřích mě čeká paní učitelka s beruškou. Jsou tu obrázky kamarádů berušky a já určuji, kdo na obrázcích je, rozkládám slova na hlásky a také hádám slova, která mi paní učitelka říká rozloženě. Jsou tu také písmenka. Ukazují ta známá a vzpomínám, co na ně začíná. Beruška má ráda jednu pohádku a já mám uhodnout podle obrázku, která to je. Je tam chaloupka z perníku...

Ááááá, už vím. Je to ta *O perníkové chaloupce!* Vyprávím a paní učitelka mě moc chválí. Také jí říkám svoji oblíbenou básničku a zpívám písničku. Dostávám zase razítko, sladkou odměnu a jdu dál.

Ve třetích dveřích mě čeká matematika. Poznávání čísel, tvarů, určování, kde je více nebo méně předmětů. A také házení na věž z kostek a zavazování tkaničky na botě... Paní učitelka mě zase chválí a dává mi razítko.

Odcházím do ředitelny. Tam si popovídám s paní ředitelkou, se svou budoucí paní učitelkou, dostávám dárky a zápis mám za sebou.

Nějak rychle to uteklo. Bylo to krásné odpoledne... obavy byly úplně zbytečné... a u mě zvlášť. Jsem totiž osmačka a do první třídy už nepůjdu. Škoda. Takový zápis bych si s chutí zopakovala!

Dominika Martochová, 8. A

Exkurze do SOŠ v Blansku

Dne 8. února 2013 jsme jeli na exkurzi se třídou 8.A do SOŠ v Blansku, Bezručova ulice.

Když jsme přišli do budovy střední školy, přivítali nás učitelé, kteří na této škole učí. Nejprve nám pustili krátký film o jejich škole, o možnostech studia na zdejších třiletých a čtyřletých oborech.

Poté jsme se rozdělili na dvě skupinky. Jelikož tvoří kluci a holky v naší třídě zhruba polovinu, byli jsme rozděleni podle toho. Holky šly s učitelem, který je provedl různými učebnami a vysvětloval jim, jak pracují určité stroje. Kluci šli s druhým učitelem do pracovny, kde pájeli k sobě železné tyčinky. Potom se obě skupiny vyměnily. Tereza

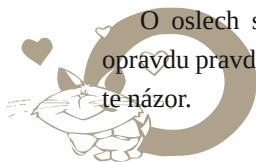
říkala, že holky byly u pájení šikovnější než kluci, protože se ani jedna z nich u práce nepálila.

Na konci exkurze jsme si všichni sedli ke stolu a vyplnili dotazník, jestli se nám na škole líbilo. Myslím, že většině se ve škole líbilo, protože jsme se ulili z vyučování a poznali zase něco nového.

Mě nejvíce bavilo pájení drátů a vůbec celá exkurze, protože byla celkově zajímavá a poučná.

Matěj Hartl, 8. A

Osel

O oslech se říká, že jsou hloupí, ale je to opravdu pravda? Přečtěte si článek a třeba změníte názor.

Většinou osli mají kratší nohy, větší hlavu a dlouhé uši. Zabarvení jejich kůže je šedé, tmavě hnědé nebo černé. Jsou nenároční na potravu. Tvoří ji převážně trávy, byliny a listí křovin. Svými zuby dokáží rozdrtit tuhé části rostlin. Dobře vidí ve tmě.

Jedná se o společenská zvířata žijící ve stádech. Vůdcem je vždy samec. Samci mezi sebou vedou souboje. Mezi mírnější boj patří přetlačování krky, kdy jde o to, dostat soupeřovu hlavu k zemi. Rozčilený hřebec dokáže bolestivě soupeře kousnout.

Na svém hřbetě dokáže osel unést těžký náklad, na velké vzdálenosti i 300 kg. Byl využíván jako silné, houževnaté, tažné a nenáročné zvíře, kterému stačí dostatek vody.

Mláďata přicházejí na svět zjara nebo počátkem léta. Rodí se vždy jedno mládě, které je schopno pohybu už po dvou hodinách. Po dvou týdnech života je schopné následovat stádo při útěku. Mateřské mléko saje celý rok. V zajetí se osli dožívají i 40 let a dokážou běžet rychlostí až 70 km/hod.

Kriticky ohrožený druh je osel somálský. K jeho záchraně přispívají i naše ZOO. Například v ZOO Liberec je možné zakoupit knihu *Oslík šedé kopýtko* od Evy Bešťákové, kterou vřele doporučuji.

Pod Novým hradem u Adamova je možné vidět osly na vlastní oči. Jako malá jsem je chodívala kmit suchým chlebem, mrkví a pampeliškovým listím. Když pojedete vlakem do Blanska, dívejte se po pravé straně a určitě zahlédnete menší stádo těchto tvorů. Tak co, stále si myslíte, že oslové jsou hloupá zvířata? Já si to už dávno nemyslím, protože podle mne každé zvíře žijící ve stádech, které se dokáže starat nejen o sebe ale i o ostatní, je velice inteligentní a ušlechtilé.

Tereza Fialová, 8. A

